Lieta Nr.A42418406
143/AA43-1242-08/2

# SPRIEDUMS
## Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2008.gada 23.oktobrī

Administratīvā apgabaltiesa šādā sastāvā:
tiesas sēdes priekšsēdētāja U.Mihailova,
tiesneši V.Endzelis un S.Kanenberga,

piedaloties atbildētājas Latvijas Republikas pusē pieaicinātās iestādes Valsts policijas Galvenās kārtības policijas pārvaldes pārstāvei Kristai Leiškalnei,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz *J.K.* pieteikumu par Valsts policijas Galvenās Kārtības policijas pārvaldes Sabiedriskās drošības pārvaldes 2006.gada 10.maija lēmuma Nr.85 atcelšanu, sakarā ar *J.K.* apelācijas sūdzību par Administratīvās rajona tiesas 2007.gada 15.oktobra spriedumu.

## Aprakstošā daļa

[1] 2006.gada 2.aprīlī Ceļu policijas biroja inspektors sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.520/PB 063513 par to, ka *J.K.* 2006.gada 2.aprīlī plkst.13.05 Rīgā vadīja transportlīdzekli *Renault Laguna* ar valsts numura zīmi Nr.*/dzēsta numura zīme/* (turpmāk – automašīna) pa Tēriņu ielu no Imulas ielas puses un, veicot kreiso pagriezienu uz Ojāra Vācieša ielu, neievēroja 404.ceļa zīmes (braukt taisni vai pa labi) prasības. Pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – LAPK) 149.$^{29}$panta pirmo daļu, *J.K.* uzlikts naudas sods Ls 20 apmērā.

Nepiekrītot iepriekš minētajam lēmumam, *J.K.* to apstrīdēja Valsts policijas Galvenās Kārtības policijas pārvaldes Sabiedriskās drošības pārvaldes priekšniekam, kurš ar 2006.gada 10.maija lēmumu Nr.85 atstāja negrozītu Ceļu policijas biroja inspektora 2006.gada 2.aprīļa lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā Nr.520/PB 063513.

Lēmumā arī norādīts, lai varētu izvērtēt *J.K.* sūdzībā minētos argumentus un pieņemt objektīvu lēmumu, tika apskatīta notikuma vieta un veikta tās fotografēšana. Izskatot un izvērtējot visus administratīvās pārkāpuma lietas materiālus kopumā, tika konstatēts, ka *J.K.* vaina administratīvā pārkāpuma izdarīšanā ir pierādīta.

[2] 2006.gada 16.jūnijā Administratīvajā rajona tiesā saņemts *J.K.* pieteikums par Valsts policijas Galvenās Kārtības policijas pārvaldes

(turpmāk arī – atbildētājs) Sabiedriskās drošības pārvaldes 2006.gada 10.maija lēmuma Nr.85 (turpmāk – Lēmums) atcelšanu. Pieteikumā norādīts, ka, pieņemot Lēmumu, netika ņemti vērā pieteicēja argumenti par to, ka pieturvietā varēja atrasties autobuss; krustojumā ceļa zīmes nebija; pieteicējs tika aizturēts 500 m attālumā no minētā krustojuma.

[3] Tiesai iesniegtajos rakstveida paskaidrojumos atbildētājs norāda, ka pieteicēja pieteikumu neatzīst pilnībā, pamatojoties uz turpmāk minētajiem argumentiem.

[3.1] Pieteicēja norāde, ka pārkāpuma brīdī pieturvietā atradies autobuss, kas aizsedzis skatu uz ceļa zīmi, nav pierādījums tam, ka konkrētajā pārkāpuma fiksēšanas laikā autobuss tiešām atradās pieturvietā. Inspektori dienesta ziņojumos norāda, ka 404.ceļa zīme bija labi redzama un to nekas neaizsedza.

[3.2] Attiecībā uz notikuma vietas fotografēšanu, atbildētājs paskaidro, ka pieteicēja iesnieguma izskatīšanas gaitā tika veikta pārkāpuma izdarīšanas vietas – krustojuma (ar mērķi noteikt krustojuma veidu), nevis zīmes atrašanās vietas, fotografēšana. Ceļa zīmes fotografēšana netika veikta, jo uz pieteicēja iesnieguma izskatīšanas brīdi pārkāpuma vietā 404.ceļa zīme tur neatradās un to nofotografēt nebija iespējams.

[3.3] Pieteicēja minētais arguments, ka policijas darbinieki viņa vadīto transportlīdzekli apturēja 500m attālumā no pārkāpuma izdarīšanas vietas nav pierādījums tam, ka pārkāpuma izdarīšanas brīdī sabiedriskā transporta pieturvietā atradies autobuss.

[4] Ar Administratīvās rajona tiesas 2007.gada 15.oktobra spriedumu *J.K.* pieteikums par Lēmuma atcelšanu noraidīts. Tiesas spriedums pamatots ar turpmāk minētajiem motīviem.

[4.1] Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma (turpmāk –APL) 103.pantu administratīvā procesa tiesā būtība ir tiesas kontrole pār iestādes izdota administratīvā akta vai faktiskās rīcības tiesiskumu vai lietderības apsvērumiem rīcības brīvības ietvaros.

Administratīvā akta, ar kuru uzlikts administratīvais sods, izdošana saistīta arī ar LAPK noteiktā procesa ievērošanu.

[4.2] Lietā pastāv strīds par to, vai pieteicējs ir vainojams administratīvā pārkāpuma izdarīšanā. Atbildētājs uzskata, ka tā savāktie pierādījumi ir pietiekami pieteicēja saukšanai pie administratīvās atbildības, bet pieteicējs savu vainu norādītā pārkāpuma izdarīšanā noliedz, norādot, ka krustojumā ar Tēriņu ielu un Ojāra Vācieša ielu neatradās 404.ceļa zīme. Lietas materiāliem ir pievienotas fotogrāfijas, kurās redzams Tēriņu ielas, Vecmoku ielas un Ojāra Vācieša ielas krustojums (*lietas 30.-32.lapa*).

[4.3] Saskaņā ar APL 154.panta pirmo daļu tiesa novērtē pierādījumus pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatojas uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi pārbaudītiem pierādījumiem, kā arī vadoties no tiesiskās

apziņas, kas balstīta uz loģikas likumiem, zinātnes atziņām un taisnības principiem. Saskaņā ar LAPK 243.pantu pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuri fakti, uz kuru pamata institūcijas (amatpersonas) likumā noteiktajā kārtībā nosaka administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību, pie administratīvās atbildības sauktās personas vainu un citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

Šos faktus konstatē ar šādiem līdzekļiem: ar protokolu par administratīvo pārkāpumu, ar tās personas paskaidrojumiem, kuru sauc pie administratīvās atbildības, ar cietušā un liecinieku liecībām, eksperta atzinumu, lietiskajiem pierādījumiem, protokolu par priekšmetu un dokumentu izņemšanu, citiem dokumentiem, kā arī pārkāpumus fiksējošiem tehniskiem līdzekļiem (braukšanas ātruma noteikšanas mērierīces, mērierīces alkohola koncentrācijas noteikšanai izelpotajā gaisā, foto, video u.tml.).

[4.4] 2006.gada 2.aprīļa administratīvā pārkāpuma protokolā Nr.520/P 063513, konstatēts, kā izpaužas pieteicēja pārkāpums. Pieteicējs parakstījis protokolu, apliecinot, ka iepazinies ar protokola saturu. Pieteicējs administratīvā pārkāpuma protokola sastādīšanas brīdī savus paskaidrojumus nav sniedzis.

Ceļu policijas biroja inspektora *B.O.* 2006.gada 19.aprīļa ziņojumā norādīts, ka, strādājot postenī un braucot pa Vecmoku ielu no Alsungas ielas puses Tēriņu ielas virzienā, un apstājoties pie krustojuma ar Tēriņu ielu, ieraudzījis automašīnu, kas veica kreiso pagriezienu uz Ojāra Vācieša ielu, neievērojot 404.ceļa zīmes (braukt taisni vai pa labi) prasības. Pārkāpuma brīdī pieturā uz Tēriņu ielas neatradās autobuss (lietas 25.lapa).

Ceļu policijas biroja inspektora *A.K.* 2006.gada 19.aprīļa ziņojumā norādīts, ka pildot savus dienesta pienākumus, pamanījis, ka automašīna, braucot pa Tēriņu ielu no Imulas ielas puses, veica kreiso pagriezienu uz Ojāra Vācieša ielu, pārkāpjot 404.ceļa zīmes prasības. Pārkāpums tika konstatēts no patruļmašīnas krustojumā un braucot aizmugurē automašīnai, tā tika apstādināta Ojāra Vācieša un Ģimnastikas ielu krustojumā. Izskaidrojot pieteicējam pārkāpuma būtību, viņš to noliedza, jo braucot pa šo ielu jau vairākus gadus, bet tādas ceļa zīmes tur neesot (lietas 26.lapa).

Tiesas sēdē liecinieks *B.O.* apliecināja, ka braucot pa Vecmoku ielu un apstājoties pie krustojuma, ieraudzīja automašīnu, kas braucot pa Tēriņu ielu, veica kreiso pagriezienu uz Ojāra Vācieša ielu. Pirms krustojuma stāvēja ceļa zīme, kas atļauj braukt tikai taisni vai pa labi. Ceļa zīme attiecas uz visu krustojumu un attālums, kādā tai jāatrodas no krustojuma, ir noteikts Ceļu satiksmes noteikumos – pirms krustojuma. Pieturā autobuss nebija.

Tiesas sēdē liecinieks *A.K.* apliecināja, ka ceļa zīme atradās pirms krustojuma ar Tēriņu ielu un Ojāra Vācieša ielu, jo tajā laikā notika ielas remonts, tāpēc nogriezties uz Ojāra Vācieša lielu bija aizliegts. Ievēroja automašīnu, kuras vadītājs nogriezās no Tēriņu ielas uz Ojāra Vācieša ielu un turpināja braukt. Kamēr viņš uzsāka braukt, automašīnu panāca tikai pie nākamā krustojuma. Autobuss pieturā nebija, jo pretējā gadījumā, nebūtu

redzējuši minēto automašīnu, no kurienes tā brauc un uz kurieni tā aizbrauc. Pieteicējam tika piedāvāts braukt atpakaļ, lai pārliecinātos par ceļa zīmes atrašanās vietu, kam pieteicējs nepiekrita, kā arī protokolā nenorādīja, ka nepiekrīt pārkāpumam.

[4.5] No lietas materiāliem konstatējams, ka pieteicējs administratīvā protokola sastādīšanas brīdī nav sniedzis savus paskaidrojumus vai iebildumus par notikuma apstākļiem. Kā izriet no lietas materiāliem, tikai apstrīdot sākotnējo lēmumu, pieteicējs norādījis, ka nepiekrīt izdarītajam pārkāpumam un sniedzis ziņas par notikuma apstākļiem *(lietas 8.lapā)*.

[4.6] Savā pieteikumā tiesai pieteicējs neapstrīd, ka nav izdarījis administratīvo pārkāpumu, bet norādījis tikai uz to, ka atbildētājs nav pareizi traktējis Ceļu satiksmes noteikumu prasības un nav ņēmis vērā pieteicēja argumentus, ka pieturvietā varēja atrasties autobuss; ka ceļa zīme uz pieteicēja apstrīdēšanas iesnieguma izskatīšanas brīdi krustojumā vairs nebija; ka policijas darbinieki pieteicēju apturējuši 500 metru attālumā no pārkāpuma izdarīšanas vietas. Savā paskaidrojumā tiesas sēdē pieteicējs norādīja, ka atbildētājs nevar pierādīt vai tur bija vai nebija ceļa zīme un, ka ceļa zīme atradās tālāk, kas nedarbojas uz krustojumu ar Ojāra Vācieša ielu.

[4.7] Policijas darbinieki savos dienesta ziņojumos norādījuši, ka pieteicējs, neievērojot 404.ceļa zīmes prasības, veica kreiso pagriezienu no Tēriņu ielas uz Ojāra Vācieša ielu, ko apliecināja arī tiesas sēdē, papildus norādot, ka pieturvietā autobuss neatradās, jo tad viņi nebūtu redzējuši kā pieteicējs veic minēto manevru.

[4.8] Atbilstoši LAPK 243.pantam viens no pierādīšanas līdzekļiem administratīvā pārkāpuma lietā ir tās personas paskaidrojumi, kuru sauc pie administratīvās atbildības, tas ir, paskaidrojumi, kas sniegti pirms sākotnējā lēmuma pieņemšanas un soda uzlikšanas. Ja vien nav objektīvu apstākļu, kas liedza personai sniegt paskaidrojumus pārkāpuma konstatēšanas brīdī, tad jebkuri vēlāk sniegtie paskaidrojumi ir vērtējami kritiski, ievērojot APL 161.panta pirmās daļas nosacījumus, kas paredz, ka „administratīvā procesa dalībnieka paskaidrojumi, kas satur ziņas par faktiem, uz kuriem pamatoti viņa prasījumi vai iebildumi, atzīstami par pierādījumiem, ja tos apstiprina citi pārbaudīti un novērtēti pierādījumi".

Nav konstatējami objektīvi, no pieteicēja gribas un rīcības neatkarīgi apstākļi, kas viņam liedza administratīvā pārkāpuma protokola sastādīšanas brīdī sniegt savus paskaidrojumus, tādējādi neizmantojot savas tiesības tajā ietvert savu viedokli par notikuma apstākļiem.

Ievērojot norādītos apsvērumus, pieteicēja pieteikumā minētie argumenti un tiesas sēdē sniegtie paskaidrojumi par to, ka pieturvietā varēja atrasties autobuss, un ka krustojumā nebija ceļa zīmes, nav ticami un ir sniegti vienīgi ar mērķi izvairīties no administratīvās atbildības un soda.

[4.9] Izvērtējot pieteicēja sniegtos paskaidrojumus un lietā esošos pierādījumus, pieteicējs nav norādījis uz apstākļiem, kas apšaubītu policijas darbinieku sniegto paskaidrojumu un liecību patiesumu. Tiesa nekonstatē, ka

starp pieteicēju un policijas darbiniekiem būtu pastāvējis konflikts vai nesaskaņas, kā arī citus apstākļus, kas norādītu uz viņu ieinteresētību lietas iznākumā. Līdz ar to nav konstatējami tādi apstākļi, kas dotu pamatu atzīt, ka policijas darbinieki savos ziņojumos un tiesas sēdē sniegtajās liecībās nepatiesi aprakstījuši faktiskos lietas apstākļus.

Saskaņā ar likuma „Par policiju" 2.pantu, policijas darbinieks ir valsts kalpotājs, kas ieņem noteiktu amatu policijas iestādē, kam ir speciālā dienesta pakāpe un kas ir devis zvērestu. Policijas darbiniekam kā valsts amatpersonai ir dotas pilnvaras konstatēt pārkāpumus, aizturēt likumpārkāpumus izdarījušās personas un piemērot tām sodu.

Tādējādi nav pamata apšaubīt policijas darbinieku sniegto lietas apstākļu izklāstu, kā arī nav iespējams rast skaidrojumu tam, kāpēc policijas darbinieki būtu ieinteresēti apturēt tieši pieteicēja vadīto automašīnu, ja viņš nepārkāpa Ceļu satiksmes noteikumu prasības, sniedzot apzināti nepatiesas ziņas par lietas faktiskajiem apstākļiem.

[4.10] Ministru kabineta 2004.gada 29.jūnija noteikumu Nr.571 „Ceļu satiksmes noteikumi" (turpmāk - Ceļu satiksmes noteikumi) 4.punkts nosaka, ka ceļu satiksmes dalībniekiem jāizpilda šo noteikumu un citu normatīvo aktu prasības, kas nosaka ceļu satiksmes dalībnieku pienākumus, (..) jāievēro ceļa zīmju un ceļa apzīmējumu prasības.

Ceļu satiksmes noteikumu 294.punktam 404.zīme „Braukt taisni vai pa labi" norāda, ka atļauts braukt tikai zīmē norādītajos virzienos.

Ceļu satiksmes noteikumi 295.punktā noteikts, ka (..) 404.zīmes darbība attiecas uz brauktuvju krustošanās vietu, pirms kuras zīme uzstādīta.

Atbilstoši Ceļu satiksmes noteikumu 1.24.punktam krustojums - vieta, kur krustojas, piekļaujas vai atzarojas ceļi vienā līmenī. Krustojums ir norobežots ar iedomātām līnijām, kas savieno brauktuves pretējo malu noapaļojuma sākumu.

No minētajām tiesību normām tiesa secina, ka Tēriņu iela, Vecmoku iela un Ojāra Vācieša iela veido vienu krustojumu, uz kuru attiecās 404.ceļa zīmes darbība

Atbildētājs pamatoti ir atzinis, ka pieteicējs nav ievērojis 404.ceļa zīmes prasības. Savukārt pieteicēja argumenti un paskaidrojumi par to, ka minētā ceļa zīme neattiecas uz krustojumu ar Tēriņu ielu un Ojāra Vācieša ielu, ir vērtējami kritiski, jo šādi pieteicēja paskaidrojumi ir uzskatāmi par tādiem, kas sniegti ar mērķi, lai izvairītos no administratīvās atbildības. Savukārt policijas darbinieku sniegtos paskaidrojumus attiecībā uz minētajiem apstākļiem nav pamata apšaubīt, jo tie pēc būtības ir saskanīgi, papildina viens otru. Turklāt nav saskatāmi iemesli, lai apšaubītu policijas darbinieku motivāciju un rīcības objektivitāti, pamatojot to ar jau iepriekš konstatēto.

[4.11] Ņemot vērā iepriekš konstatētos faktus, kas nostiprināti ar lietā esošajiem pierādījumiem, par pierādītu atzīstams fakts, ka pieteicējs veicot kreiso pagriezienu no Tēriņu ielas uz Ojāra Vācieša ielu, neievēroja 404.ceļa

zīmes prasības „Braukt taisni vai pa labi". Līdz ar to pieteicējs ir atzīstams par vainīgu administratīvā pārkāpuma izdarīšanā, kas paredzēts LAPK 149.[29] panta pirmajā daļā.

[4.12] Saskaņā ar LAPK 32.panta pirmo daļu sodu par administratīvo pārkāpumu uzliek ietvaros, ko nosaka normatīvais akts, kurā paredzēta atbildība par izdarīto pārkāpumu, stingrā saskaņā ar šo kodeksu un citiem aktiem par administratīvajiem pārkāpumiem.

Atbilstoši LAPK 149.[29]panta pirmajai daļai par rīkojuma ceļa zīmju prasības neizpildīšanu, kura noteikta ar (..) 404.ceļa zīmi (..), – uzliek naudas sodu (..) cita transportlīdzekļa vadītājam – 20 latu apmērā. Līdz ar to atbildētajai papildu lietderības apsvērumi attiecībā uz naudas soda apmēru nebija jāizdara.

LAPK 21.panta pirmā daļa noteic, ka gadījumā, ja izdarītais administratīvais pārkāpums ir maznozīmīgs, institūcija (amatpersona), kas pilnvarota izlemt lietu, var atbrīvot pārkāpēju no administratīvās atbildības un aprobežoties ar mutvārdu aizrādījumu". Konkrētajā gadījumā šī norma nav piemērojama, jo atbilstoši LAPK 21.panta otrajai daļai ceļu satiksmē izdarīto administratīvo pārkāpumu var atzīt par maznozīmīgu tikai gadījumā, ja par to paredzētais naudas sods nepārsniedz 10 latus un ja šis pārkāpums nav radījis draudus citiem ceļu satiksmes dalībniekiem vai viņu mantai.

Iestāde izdarījusi nepieciešamos lietderības apsvērumus un noteikusi pieteicējam sodu piemērojamā tiesību normā noteiktajā apmērā.

[5] Par Administratīvās rajona tiesas 2007.gada 15.oktobra spriedumu pieteicējs iesniedza apelācijas sūdzību. Spriedumu uzskata par nepamatotu tālāk norādīto argumentu dēļ.

[5.1] Pieteicējs neapgalvo, ka ceļu zīmes nr.404 nebija, bet pieteicējs norāda, ka tā atrodas nepareizā vietā.

[5.2] Tiesa neņēma vērā, ka sakarā ar sabiedriskā transporta sarakstu, tajā brīdī autobusa pieturvietā varēja atrasties divi autobusi Nr.10 un Nr.25.

[5.3] Tiesa neņēma vērā to apstākli, ka paši Ceļu policijas darbinieki raksta, ka ceļa zīmes nr.404 fotografēšana netika veikta, jo uz pieteicēja iesnieguma izskatīšanas brīdi zīme tur neatradās un to nofotografēt nebija iespējams.

[5.4] 2007.gada 14.septembrī Rīgas domes Satiksmes departaments deva izziņu, ka viņu rīcībā nekādas informācijas par to, vai 2006.gada 2.aprīlī Tēriņa un O.Vācieša ielas krustojumā atrodas, vai neatrodas ceļa zīme nr.404.

[5.5] Tiesas sēdē liecinieks, ceļu policijas darbinieks *A.K.* apliecināja, ka tajā laikā O.Vācieša ielā notika ielas remonts un tur nevarēja braukt. Pirmkārt, ja remonts bija, tad tur vajadzēja būt zīmei – iebraukt aizliegts vai pagrieziens aizliegts.

Otrkārt, 2007.gada 1.novembrī pieteicējs bija pie Zemgales priekšpilsētas ceļu remonta priekšnieka *V.V.*, Kandavas ielā 14, kurš pieteicējam pateica, ka viņu ceļu pārvalde nekādus remonta darbus O.Vācieša

ielā ne marta, ne aprīļa mēnešos 2006.gadā neveica un nekādu dokumentu, kas to var apstiprināt, viņam nav.

Treškārt, 2007.gada 1.novembrī pieteicējs telefoniskā sarunā noskaidroja, ka ASR-projekta firma kanalizāciju un kolektoru remontu 2006.gadā O.Vācieša ielā neveica.

[5.6] Tiesas sēdē ceļu policijas darbinieks *A.K.* apliecināja, ka viņš piedāvāja pieteicējam braukt atpakaļ, lai pārliecinātos par ceļu zīmes atrašanās vietu, ko pieteicējs dzird pirmo reizi, jo viņš vienīgi jautāja, lai pieteicējs apmaksā sodu Ls 10 uz vietas, vai rakstīs protokolu un sods būs Ls 20. Pieteicējam nebija Ls 10, un pieteicējs teica, lai raksta protokolu.

[5.7] Tiesas sēdē neviens no policijas darbiniekiem nevarēja parādīt uz Rīgas ielu shēmas ne pieteicējam, ne tiesai, kur atrodas ceļu zīmes, tikai teica, ka tās atrodas īstajā vietā. Neviens no viņiem nezināja, kādā attālumā no krustojuma vajag būt zīmei.

[5.8] Pieteicējs tikai var pateikt, ka stabs, kur tajā laikā atrodas ceļa zīme, ir uz vietas.

[5.9] Pieteicējs nekad nerunāja, ka piekrīt administratīvajam protokolam.

[6] Tiesai iesniegtajos rakstveida paskaidrojumos Valsts policijas Galvenās kārtības policijas pārvaldes Sabiedriskās drošības pārvalde apelācijas sūdzību neatzīst pilnībā un norāda, ka lieta Administratīvajā rajona tiesā ir izskatīta atbilstoši APL prasībām, objektīvi, vispusīgi un ievērojot lietā iesaistīto pušu procesuālās tiesības. Pirmās instances tiesa ir pasludinājusi lietā savāktajiem pierādījumiem atbilstošu spriedumu.

[7] Tiesas sēdē atbildētāja pārstāve apelācijas sūdzību neatzina, uz rakstveida paskaidrojumos norādītajiem motīviem.

Pieteicējs uz tiesas sēdi neieradās. Par lietas izskatīšanas laiku un vietu viņam ir paziņots. Tiesa atzina, ka lietu ir iespējams izskatīt bez pieteicēja klātbūtnes.

## Motīvu daļa

[8] Pārbaudījusi lietas materiālus un noklausījusies administratīvā procesa dalībnieka paskaidrojumus, Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka apelācijas sūdzība ir nepamatota un ka pieteikums ir noraidāms.

[9] Administratīvā procesa likuma 307.panta ceturtā daļa noteic, ja tiesa, izskatot lietu, atzīst, ka zemākās instances tiesas spriedumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, tā sprieduma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas zemākās instances tiesas sprieduma motivācijai. Šajā gadījumā šī likuma 251.panta piektajā daļā noteiktos apsvērumus sprieduma motīvu daļā var nenorādīt.

Administratīvā apgabaltiesa, izvērtējot lietas apstākļus, atzīst, ka pirmās instances tiesas spriedumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā

pietiekams, līdz ar to Administratīvā apgabaltiesa pievienojas sprieduma motivācijai.

[10] Administratīvā apgabaltiesa nevērtē tos apelācijas sūdzībā minētos motīvus, kuri izvērtēti pirmās instances tiesas spriedumā.

[11] No lietas materiāliem pievienotās Ceļu satiksmes tehnisko līdzekļu izvietojuma shēmas (lietas 53.lapa) Administratīvā apgabaltiesa konstatē, ka Tēriņu ielas, Vecmoku ielas un O.Vāciešu ielas krustojumā 2006.gada 2.aprīlī atradās 404.ceļa zīme (braukt taisni vai pa labi). Līdz ar to pieteicēja iebildumi, ka 404.ceļa zīme krustojumā nebija uzstādīta, ir nepamatoti.

[12] Administratīvā apgabaltiesa uzskata, ka pirmās instances tiesa, izvērtējot pierādījumus administratīvā pārkāpuma lietā, ir nepamatoti piemērojusi APL normas, nevis LAPK normas. Tomēr apgabaltiesa pierādījumu izvērtēšanā pirmās instances tiesas spriedumā nekonstatē būtiskus procesuālus pārkāpumus.

## Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 286.panta pirmās daļas 1.punktu un Administratīvā procesa likuma 307. un 309.pantu, Administratīvā apgabaltiesa

**nosprieda:**

Noraidīt *J.K.* pieteikumu par Valsts policijas Galvenās Kārtības policijas pārvaldes Sabiedriskās drošības pārvaldes 2006.gada 10.maija lēmuma Nr.85 atcelšanu.

Spriedumu var pārsūdzēt Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamentā 30 dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot kasācijas sūdzību Administratīvajā apgabaltiesā.

Tiesas sēdes priekšsēdētāja U.Mihailova

Tiesneši V.Endzelis

S.Kanenberga